

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

Aflevering 7 (16 mei 2021)

Oprichting veteranenafdeling

De veteranenafdeling is in 1954 opgericht met het spelen van een voetbalwedstrijd tussen oud-voetballers van Hulst (wonend binnen de wallen) en Nieuw Hulst (toentertijd Korea geheten) Op onderstaande foto kunnen jullie de sportievelingen uit die tijd zien.

Boven de spelers van Nieuw Hulst, te weten v.l.n.r.:

Jo van de Velde, Theofiel Sturms (scheidsrechter), Ber van de Velde (de Klopper), Miel Rodrigo, Louis de Wilde, Vlassenrood (Savantas), Richard Heijens, Donné van de Broeck, Gerrit Willemstein, Vic van Waes, Guust Blommaert, Jozef Taelman (de Rits), de Muus Kramers, Chris Willemstein.

Onder de spelers van Hulst, te weten v.l.n.r.:

Peet Seghers, Tinus Kramers, Puskas Haulez, Ed. Nijs, Wim Borghstijn, Wim van Cadzand, Piet Neefs, Jo Maes, Vital de Vos en Wies Pieters.

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

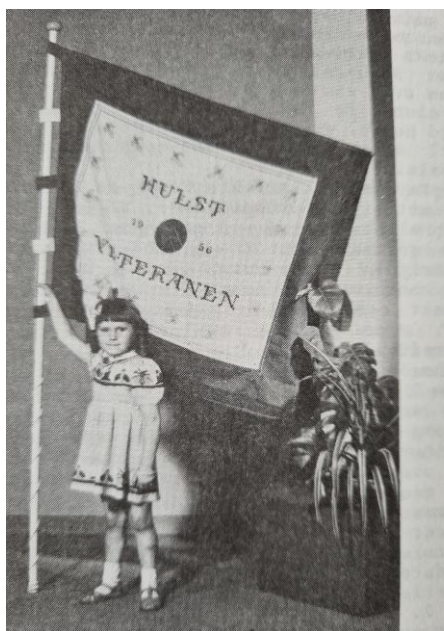
Het probleem uit de eerste wedstrijd was weliswaar, dat niet alle voetballers lid waren van H.V.V.'24. Het toenmalige bestuur nam om die reden de beslissing de veteranen te weren van de velden. Er werd uitgeweken naar de sportterreinen van de HBS/Lyceum aan de Tivoliweg.

Jo van de Velde

Onder de bezielende leiding van **Jo van de Velde** kwam de veteranenafdeling tot bloei. Jo was voorzitter, secretaris en penningmeester tegelijk. Heel het veteranengebeuren draaide rond zijn persoontje. En niet alleen rond dat van hem, maar ook de steun van zijn vrouw was duidelijk aanwezig. De vereniging prees zich dan ook erg gelukkig toen mevrouw van de Velde in twee jaar tijd een prachtige veteranenvlag had geborduurd.

Het doel van de veteranen was om nog eens een balletje te kunnen trappen, waarbij de leut de boventoon moest voeren. Deze doelstelling is altijd door de veteranen nagestreefd. Het presteren stond bij de oudjes niet meer op de voorgrond, alhoewel een goede instelling steeds aanwezig diende te zijn. Vooral vroeger stond dit plezier op de eerste plaats. Regelmatig werd door de tussenkomst van Peet de Bruyn, waar het clublokaal gevestigd was, een reisje over de meet (de grens) ondernomen. In de midden jaren vijftig en begin jaren zestig gebeurde dit met grote auto's, waar ook nog wel eens smokkelwaar in vervoerd werd. Het kwam dan ook regelmatig voor, dat de achterbank gesloopt was, maar dat kon de pret niet drukken. Meer problemen gaf het wanneer de chauffeur, die niet in België gewenst was, toch door dit land wilde rijden. Als de verhalen allemaal op waarheid berusten, hebben zich de meest fantastische taferelen afgespeeld. Een paar sterke verhalen wil ik jullie niet onthouden. De veteranen gingen spelen tegen Zaamslag 1. Onze oudjes presteerden het om het eerste elftal van deze zaterdagclub met 2-1 te verslaan, ook al moest Rob Picavet zich hiervoor "door zijn asem" lopen en kon hij slechts bijgebracht worden door grote hoeveelheden water over zijn kop te gooien. Op de

Marieke van de Velde met de vlag die haar moeder voor de Veteranen borduurde

terugreis, die in opperste stemming verliep, werd het café van Piet Missu nog met een

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

bezoek vereerd. Aldaar werd een rondje gegeven op kosten van George van Dorst, café uitbater te Hulst. De rondjes bleven maar komen en iedere keer was George van Dorst de gulle gever. Na enige uren werd toch Hulst bereikt, waar het café van George werd aangedaan. Hier volgde het ene rondje na het andere van Piet Missu, terwijl geen enkele speler nog maar één cent had betaald. Het gevolg kun je wel raden, allemaal stevig in de olie. En de Muus had wee één van zijn bekende optredens verzorgd, waarbij hij een witte zakdoek op zijn hoofd had geknoopt. Toen de Muus bij zijn huis arriveerde met een reuzenzwaai, was hij niet in het bezit van een sleutel en liet zich toen maar tegen de deur vallen. Zijn vrouw die wat gestommel had gehoord, keek door het raam en dacht dat de Muus een vreselijke hoofdwond had opgelopen, vanwege het witte verband om zijn hoofd. Dit was voor de Muus één van de vele manieren om zonder sleutel binnen te komen.

Een volgend verhaal speelde zich af in Belsele. Wim Zwegers had voor een ploeg gezorgd. H.V.V.'24 met allemaal ouderen moest het opnemen tegen een ploeg van jonge mannen, die notabene in die tijd een sponsor hadden. Wat met angst tegemoet werd gezien, viel reuze mee, want met 4-0 werd deze sponsorploeg aan de zegekar gebonden. De Belgische toeschouwers konden het bijna niet geloven, dat deze ouwe mannen nog zo goed konden voetballen. Die moeten vroeger toch wel hoog gespeeld hebben, was de algemene tendens. Volgens een op leeftijd zijnde Belg was er zelfs een speler bij die zowel als linksback en als rechtsback extreem goed speelde. Later werd hij met de waarheid geconfronteerd. De tweeling Benny en Eduard Verbraeken kwamen toevallig samen de kantine binnen. De verbazing was op de Belg zijn gezicht af te lezen.

Edje zegt:

**Beste H.V.V.'ers,
Blijf de club trouw, want
zodra de bal weer volledig
mag rollen, keert de liefde
terug! ♥ ⚽**

Van Oude Glorie naar Nieuwe Glorie

(1924 – 2024)

De Foto Eregalerij

Marieke van de Velde stuurde nog een paar mooie foto's van de veteranen.

Op deze foto staat Marieke met bord en rechts haar vader Jo.

Hier ook nog een mooie foto met een mooi stel!

